

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010080.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného C. H. stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 21. januára 2021, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 21. decembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného C. H. **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 21. decembra 2020 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por., § 238 ods. 4 Tr. por. žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd u obžalovaného väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že väzobné dôvody existujú a väzba je dôvodná. Pokiaľ ide o materiálne dôvody väzby, doposiaľ neboli rozptýlené. Naďalej existuje dôvodné podozrenie, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný. Prvostupňový súd považuje za preukázanú aj existenciu formálnych dôvodov. Existenciu väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vidí okresný súd v riziku, že obžalovaný môže ujsť, alebo sa skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu. Obžalovaný sa môže skrývať aj pred hrozbou vysokého trestu, ktorý mu v prejednávanej veci hrozí. K takémuto záveru súd dospel najmä zo správania obžalovaného v iných konaniach, kedy bol taktiež hľadaný a on sa vyskytoval vo väzbe v Maďarsku. Z jeho výsluchu je zrejmé, že v Maďarsku má vytvorené aj väzby, ktoré môže využiť, v minulosti tam pracoval, ovláda maďarský jazyk a jeho účasť na ďalších úkonoch trestného konania by mohla byť sťažná. Okresný súd má taktiež dôvodnú obavu, že obžalovaný môže pôsobiť na svedkov (poškodených) a takýmto spôsobom mariť trestné konanie. Poškodení doposiaľ neboli vypočutí na hlavnom pojednávaní a pobytom obžalovaného na slobode by mohlo dôjsť k ich ovplyvňovaniu, zvlášť, keď sú na ňom existenčne závislí. Tým považuje prvostupňový súd za preukázanú obavu z možného ovplyvňovania svedkov a existenciu väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.. C. H. je obžalovaný z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Z jeho predchádzajúcich odsúdení a obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný má sklony aj k páchaniu trestnej činnosti násilného charakteru. Existuje preto dôvodná obava, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, či už z pomsty za podané oznámenie, alebo aj za účelom vynútenia zmeny výpovedí poškodených. Tiež existuje obava, že by mohol obžalovaný páchať aj trestnú činnosť iného druhu, najmä majetkovej povahy, pretože uvedený možný spôsob obživy je nedostatočný. Existuje tak obava, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti, čím je naplnený väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por..

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 21. decembra 2020 sťažnosť, ktorú písomne doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 22. decembra 2020, ako aj svojim podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 23. decembra 2020 a 04. januára 2021. V sťažnosti v podstate namietal, že svojim konaním neporušil obmedzenia uložené mu Krajským súdom v Banskej Bystrici, a to zákaz styku s poškodenou V. G.. Uviedol, že je síce pravdou, že poškodená ho požiadala o pomoc, a to najmä materiálnu, on sám nemal dôvod ju kontaktovať. Poškodená mu povedala, že písomne požiadala súd o zrušenie zákazu približovať sa k nej. Akcentoval, že je poškodeným ako i svedkom v kauze týkajúcej sa niektorých príslušníkov PZ Veľký Krtíš, čím si svojim konaním a svedectvom poštvál voči sebe množstvo policajtov. Odo dňa jeho opätovného vzatia do väzby prvostupňový súd vytyčil už tri krát hlavné pojednávanie, ani na jedno pojednávanie sa nedostavila poškodená, čím marí pojednávania a končené rozhodnutie vo veci. Dôvodil, že sama poškodená mu povedala, že k podaniu trestného oznámenia na jeho osobu bola donútená príslušníkmi polície, pričom ona sa bála, že ju obvinia zo zanedbania starostlivosti o jej maloleté deti. V rukou písaných dôvodoch sťažnosti obširne v podstate argumentoval tými istými skutočnosťami, ako v písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu. Na základe uvedeného navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu, resp. aby bola jeho väzba nahradená systémom elektronického monitorovania jeho osoby.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola podaná dôvodne.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 20. decembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/1/2020 zo dňa 7. januára 2020 bol obvinený C. H. vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Väzba obvineného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 20. januára 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/8/2020 zo dňa 28. januára 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Následne uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp 201/2019 z 24. februára 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá, písomný sľub obvineného nebol prijatý a väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 6. apríla 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/28/2020 z 21. apríla 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Dňa 29. apríla 2020 pod sp. zn. Pv 492/19/6610-95 na neho podal prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš na Okresný súd Veľký Krtíš obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/62/2020 zo dňa 25. júna 2020 bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ako náhradu väzby krajský súd prijal písomný sľub obvineného zo dňa 08.06.2020. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako náhradu väzby nariadil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka bez kontroly technickými prostriedkami. Dosiachnutie účelu väzby bolo posilnené obmedzeniami a povinnosťami podľa § 82 ods. 1 písm. a/, f/, h/, j/ Tr. por. , a to zákaz vycestovania do zahraničia, povinnosť pravidelne sa dostavovať pred probačného a mediačného úradníka Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Veľký Krtíš s tým, že prvýkrát je povinný sa dostaviť pred probačného a mediačného úradníka v lehote 3 pracovných dní od jeho prepustenia z väzby v úradných hodinách, zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. B. č. XXX a k maloletej I.F. nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákaz kontaktu s poškodenou V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. B. č. XXX a s maloletou I.F. nar. XX.XX.XXXX, v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 20. augusta 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/92/2020 zo dňa 03. septembra

2020 bol obžalovaný podľa § 71 ods. 3 Tr. por. s dôvodov uvedených v písm. a), b), c) Tr. por. vzatý do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd u obžalovaného väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Väzba začala plynúť dňom 20. augusta 2020 o 12.37 hod a vykonáva sa v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Následne obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, pričom prvostupňový súd o nej rozhodol napadnutým uznesením.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obžalovaného konštatuje, že aj v súčasnom štádiu trestného konania doposiaľ zabezpečené dôkazy - vrátane tých, ktoré boli zadovážené po predchádzajúcich rozhodnutiach krajského súdu, nasvedčujú dôvodnosti trestného stíhania, ktoré je proti nemu vedené a aj naďalej u neho pretrváva dôvodná obava v zmysle § 71 ods. 3 písm. a, b, c/ Tr. por. Pokiaľ obvinený v sťažnosti namietal právnu kvalifikáciu skutku, súd spáchaný skutok posudzoval len vo vzťahu k zákonným podmienkam pre rozhodnutie o väzbe. Bude ďalej na orgánoch činných v trestnom konaní a súde, aby sa s nastolenými obhajobnými námietkami obvineného v priebehu trestného konania vysporiadali, aby zistené okolnosti dôkazne preukázali a tieto viedli k zodpovedajúcim právnym záverom súdu.

Z hľadiska dôvodnosti obavy podľa § 71 ods. 3 písm. a/, b/ c/ Tr. por. si krajský súd v zhode s názorom okresného súdu osvojil, že obvinenému nie je možné zabrániť v ďalšom páchaní v trestnej činnosti, marení objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie a v marení trestného konania a dokazovania skryvaním sa, útekou alebo iným spôsobom za spáchanú trestnú činnosť inak ako jeho vzatím do väzby. Pokiaľ ide o námietku obvineného týkajúcu sa absencie dôvodov preventívnej väzby, krajský súd poukazuje na to, že obvinený bol v minulosti 14krát súdom trestaný za trestnú činnosť, a to aj za trestnú činnosť násilnej povahy (rozsudok OS Veľký Krtíš sp. zn. 9T 12/06 zo dňa 30.09.2013). Navyiac obžalovaný sa mal trestnej činnosti dopustiť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za násilnú trestnú činnosť, teda ani hrozba nepodmiennečného trestu nemala obžalovanému zabrániť v protiprávnom konaní (rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/152/2019 zo dňa 16.12.2019). Posudzujúc tieto skutočnosti je aj podľa sťažnostného súdu dôvodnou obava, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu bude v protiprávnom konaní voči poškodenej pokračovať páchaním trestnej činnosti napriek ním proklamovanej snahe viesť riadny život. Bez pochyb sú potom na mieste dôvody preventívnej väzby, tak ako ich určil prvostupňový súd.

Vo vzťahu k dôvodu tzv. útekovej väzby aj krajský súd poukazuje na to, že v prípade preukázania viny obvinenému hrozí trest odňatia slobody 7 až 15 rokov. Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že obvinený má ako správne konštatoval prvostupňový súd vytvorené väzby v zahraničí, konkrétne v Maďarsku, kde v minulosti pracoval, pričom je jazykovo zdatný. Na základe uvedených zistení je v dostatočnej miere dôvodnou obava, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu, prípadne trestu, čím je u neho daný dôvod tzv. útekovej väzby.

Podľa krajského súdu sú založené aj dôvody tzv. kolúznej väzby a úvaha okresného súdu o použití tejto formy obmedzenia v prípade obvineného je v súlade so zákonnými požiadavkami na jej aplikáciu. V trestnom spise je dôkazne podložené, že obvinený sa poškodenu kontaktoval aj potom, ako bol prepustený z väzby na slobodu v dôsledku čoho bol opätovne vzatý do väzby, intenzívne s ňou komunikoval. Podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX v správaní poškodenej možno konštatovať známky týranej osoby v kontexte naučenej bezmocnosti (prijatie a podriadenie sa nevhodnému správaniu obžalovaného), pričom má tendenciu obvineného chrániť, a teda podľa úsudku krajského súdu poškodená z hľadiska svojho psychického stavu nie je schopná kontaktom s obvineným zabrániť a preukázateľne sa jeho požiadavkám nevie ubrániť, pričom následne sa mu v zmysle týchto požiadaviek podvolí. Za takto ozrejmých skutočností je aj podľa názoru krajského súdu dôvodnou obava, že v prípade ponechania na slobode by obvinený mohol pôsobiť na poškodenú, prípadne na iných svedkov, čím by maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tomto smere krajský súd uvádza, že pre aplikáciu opatrení podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. - dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia povinností a obmedzení nahradzujúcich väzbu nestačí, aby obvinený splnil predpísané podmienky, ale príslušné opatrenie musí byť vzhľadom na povahu trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obvineného v posudzovanej veci, dostatočným k tomu, aby sa dosiahol účel väzby. Pritom uvedené opatrenia možno použiť iba ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Krajský súd nepovažoval tento inštitút v súčasnom štádiu trestného konania na nahradenie väzby za dostatočný, a to aj za prípadného uloženia mu primeraných povinností a obmedzení a nariadenia ich kontroly technickými prostriedkami, a to s ohľadom na osobu obvineného, ako aj povahu prejednávaneho prípadu, prihliadajúc na jej charakter, spôsob a okolnosti žalovanej trestnej činnosti.

V prípade žiadosti obžalovaného týkajúcej sa jeho osobnej účasti na neverejnom zasadnutí pri rozhodovaní o jeho sťažnosti krajský súd uvádza, že rozhodnutie o účasti je na zvážení súdu, pričom senát 4To rozhodoval i o veci v ktorej figuruje obžalovaný ako poškodený (zneužitie právomoci verejného činiteľa príslušníkmi polície) i o sťažnosti proti opätovnému vzatiu obžalovaného do väzby pri porušení podmienok probačného dohľadu, a preto všetkým ním uvádza skutočnosti sú senátu známe a jeho osobnú účasť na rozhodnutí nepovažoval za potrebnú.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne v súlade s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.